

vægtig. Det vil være i det høie Things Grunding, at der i Fjor paa Finantslovfor-
slaget var søgt optaget en Række Bevillinger
til Landbohøjskolen, hvilke Forslag Udvalget
og tilbels ogsaa Thinget tiltraadte. Man
tiltraadte dem, man mente kunde gives uden
at gribe ind i Landbohøjskolens nuværende
hele Stilling og Økonomi, men man ønskede
Udsættelse for dem, som betingede en Udvi-
delse ikke blot af Lærekrafterne, men tilbels
af Forsøgsstationerne og Udvidelse i andre
Retninger, Bygningsudvidelser og deslige.
Kort sagt, man ønskede en nærmere og mere
indgaaende Overveelse og Forberedelse med
Hensyn til de større Spørgsmaal om Udvi-
delsen af Landbohøjskolen, en Udvidelse baade
paa det materielle og aandelige Omraade, om
jeg saa maa sige, ja, at Landbohøjskolen
kunde faae en noget udvidet Undervisning
og i det Hele taget en anden Karakter. Det
blev henstillet, at man ved Forberedelsen
heraf ogsaa vilde raadføre sig med praktiske
Krafter af større og mindre Landeendoms-
besiddere, og navnlig henstillede Ordføreren
til mig at søge saadan Assistance ved de pro-
vinsielle samvirkende Landbosforeninger som
Mellemlid; jeg gik ind derpaa, og væsentlig
ved deres Hjælp kom saa en Kommission el-
ler en større Forsamling i Stand, som
tog Spørgsmaalet under Overveelse, forbe-
redte det og gjorde meget udførlig Indstil-
ling til Ministeriet, en Indstilling der er
ledsaget af gode Dplysninger og en stor
Række Bilag, hvor jeg tror, at Sagen er
stillet fuldstændig klart frem. Da jeg har
kunnet slutte mig til den fremkomne Indstil-
ling og ligeledes til det fremkomne Forslag,
foreflaar jeg dette Lovforslag ganske i Over-
ensstemmelse med Indstillingen og uden
Motiver, idet jeg skal tillade mig at henvise
til Indstillingen med tilhørende Bilag, der
ledsage Lovforslaget, og hvori alle Dplys-
ninger ville findes. Hermed skal jeg anbe-
fale Lovforslaget.

Formanden (Høgsbro): Exemplarer
af Lovforslaget tillige med Exemplarer af
den den 2den December 1887 afgivne Kom-
missionsbetænkning angaaende Udvidelse af
den fgl. Veterinær- og Landbohøjskole vilde
blive omdelte til ærede Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behand-
ling af Forslag til Lov om en over-
ordentlig Bevilling til Landbefæst-
ninger.

P. Solm: I den lange Debat, som
er bleven ført om den foreliggende Sag,
kunde det vel synes, at der er fremført Alt,
hvad der kan fremføres til Fordel for den
fra dens Venners, og Alt, hvad der kan
siges imod den fra dens Modstanderes Side.
Det kan jo ikke negtes, at der fra Sagens
Modstanderes Side efter min Mening er
fremført overordentlig vægtige Grunde imod
Realisationen af den foreliggende Sag, me-
dens derimod de Grunde, der ere fremførte
fra dens Venner forekomme mig at have været i
høi Grad spagsjærdige og mindre vel overveiede.
Jeg skal derfor ikke have forlænget denne
Diskussion, dersom ikke mit Standpunkt var
et andet end deres, der hidtil havde talt i
denne Sag. Jeg er nemlig en principiel
Modstander af Militarismen, en principiel
Modstander af Krigen. Jeg er en Mod-
stander af Krigen og af Militarismen, som
er Krigen's virkelige Aarsag. Jeg er en
Modstander af dette, fordi jeg vil afskaffe
Fattigdommen. Men naar man i Virkelig-
heden vil søge at afskaffe Fattigdommen, som
jeg betragter som det største Samfunds-
ond, vi have i vort Samfund, vil det være en
Umulighed at arbejde med Alvor for den
Opgaves Løsning, hvis man ikke for Alvor
vil arbejde for Krigen's Afskaffelse. Der er
en vis Betydning mellem disse to Sam-
fundsønder, Krig og Fattigdom. Fattigdom
adler hos den Klasse af Borgere i Samfun-
det, der ere blevene forurettede, Misfornøi-
else, Misundelse og mange andre Ting mod
de bedre Stillede i Samfundet, og paa den
anden Side vil de bedre stillede Borgere's
økonomist heldigere Stilling hos dem frem-
bringe en Stræben efter Magt, Magtsyge
samt en Vragjerrighed, som de for at til-
fredsstille, under Tiden strække langt ud over
de nationale Grændser, og som bringer dem
til at sætte Kombinationer i Gang, der
mangen Gang kan bringe Nationerne i Kon-
flikt med hinanden. For at disse Enkeltes
politiske Vragjerrighed kan blive tilfreds-
stillet, bliver der paalagt Befolkningen kolos-
sale Byrder. Disse Byrder vilde bestandig
bevirke, at Fattigdommen blandt Befolkningen
bliver bibeholdt og forøget, og Fattigdommen
bliver saaledes lidt efter lidt af en stedse-
varende Karakter. Medens man altsaa paa
den ene Side kan sige, at Fattigdom maaste
kan betragtes som Krigen's Ophav, kan man
paa den anden Side sige, at Krigen og de
militære Foranstaltninger forøge Fattigdom-
men i en saadan Grad, at der for bestandig
bliver en stedsevarende Forbindelse mellem
disse to Samfundsønder. Man kan saaledes
ikke stræbe efter den enes Afskaffelse uden
ogfsaa af alle Krafter at arbejde paa det an-